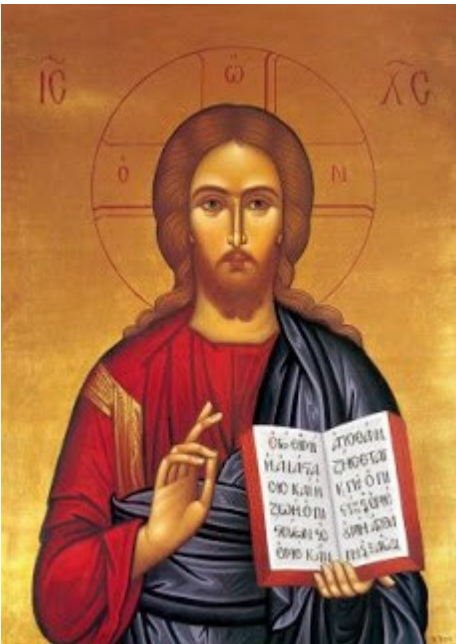

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ ΚΑΙ
ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

**Εὐχή ἐκτενής γιά τήν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τήν
Κατάθλιψη καί τά ποικίλα ψυχολογικά
νοσήματα.**

Δέσποτα Πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, Ἰατρέ τῶν ψυχῶν καί τῶν
σωμάτων ἡμῶν, ἐλθέ καί
θεράπευσον καί ἐμέ τόν ἀχρεῖον
δοῦλον σου.

Ἐμακρύνθην ἀπό Σοῦ. Ἐπλήγωσα
τήν Ἀγαθότητα καί τήν Ἀγάπην
Σου. Ἕμαρτον εἰς τόν Οὐρανόν
καί ἐνώπιόν Σου. Πάσας τάς
ἀνομίας διέπραξα. Ὅλος κεῖμαι
στερημένος πάσης ἀρετῆς καί ὑγείας ψυχικῆς καί
σωματικῆς. Τό σῶμα μου ἠσθένησε. Ἡ ψυχὴ
ἐκακώθη. Τό πνεῦμα ἀδυνατεῖ. Ἡ βούλησις ἐξετράπη.
Τά πάντα συμπνίγονται καί πάσχουν ἐντός μου.
Κατέβην ἕως «Ἄδου κατωτάτου».

Λύτρωσέ με Κύριε ἀπό τόν ψυχικόν πνιγμόν τόν
ὀδυνηρόν καί τό βάρος τῆς καρδίας τό καταθλίβον
με δικαίως.

Πάσας τάς ἀμαρτίας διέπραξα. Αὗται πολεμοῦσι
με. Αὗται ἐμποιοῦσι μοι τόν ἀφόρητον τοῦτον
βάσανον. Ἐλέησόν με Κύριε. Μόνος ἐγώ πταίω διά

τήν τοιαύτην ἐρήμωσιν καί καταστροφὴν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μου. Ὁ ἐγωισμός μέ ἐκυρίευσεν. Ἡ ἀμέλεια μέ αἰχμαλώτισεν. Ἡ ἀκηδία μέ ἐνέκρωσεν. Συγχώρησόν μοι Κύριε καί θεράπευσον τήν ἀθλίαν ψυχὴν μου. Ἀπέλασον μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ τό πονηρόν πνεῦμα τό ἐμποιοῦν ἐμοί τόν τοῦτον τόν ἀφόρητον πνιγμόν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τό βάρος τό καταθλίβον τήν καρδίαν μου.

Ἐλευθέρωσον μου τήν ψυχὴν καί τό σῶμα, ἀπό πάσης ἀμελίας, ἀκηδίας, φυσιώσεως, μετεωρισμοῦ, καταθλίψεως, ἀπελπισίας, ἀδιαφορίας, ἀναισθησίας, ἀπογνώσεως καί νεκρώσεως.

Ἐγώ αὐτοπροαιρέτως ἐνέβαλλον τήν ψυχὴ μου εἰς ὅλα ταῦτα.

Συγχώρησόν μοι Κύριε τά πλήθη τῶν ἁμαρτημάτων. Θεράπευσον με ἀπό τοῦ πλήθους τῶν παθῶν μου. Δός Κύριε ἵνα μή σέ λυπήσω ποτέ πλέον ἔνεκα τῶν παθῶν τῶν κυριουσάντων τήν ἀθλίαν ψυχὴ μου. Ἄρον ἀπ' ἐμοῦ τόν κλοιόν τόν βαρύν τόν τῆς ἁμαρτίας. Ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον. Εἰρήνευσόν μοι Κύριε τήν ζωὴν καί τήν ψυχὴν.

Καθάρισόν με ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος. Ὅπως δυνηθῶ ἐκφυγεῖν ἀπό τά πονηρά πνεύματα τά ἐμποιοῦντα ἐμοί τό σκότος καί τόν ζόφον, τήν ἀπόγνωσιν καί τήν κόλασιν. Ἀνόρθωσόν με ἀπό κλίνης ὀδυνηραῆς καί στρωμνῆς κακώσεως. Ἡ κατάθλιψις καί ὁ φόβος καί ἡ αἰχμαλωσία τῶν

λογισμῶν μου ἀποστραφήτωσαν ἀπ' ἐμοῦ. Κύριε γεννηθήτω Σοι ὡς θέλεις.

Εὐδοκία τῆς Σῆς Ἀγαθότητος συντριβήτωσαν οἱ ἐχθροί μου καί ὁ παλαιός ἄνθρωπος σὺν τοῖς πάθεσιν καί ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. Γένοιτο Κύριε τό θέλημά Σου ἐπ' ἐμοί ὥστε χαίρων καί ἀγαλλόμενος, ἄλυπος καί φαιδρῶ τῷ προσώπῳ ἀκολουθῶ Σε καί δοξάζω Σε, ὑμνῶ καί εὐλογῶ Σε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

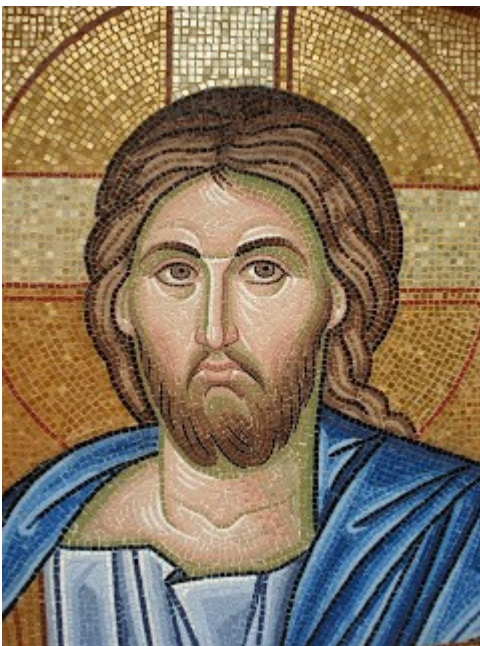
Ἐπίσκεψε καί ἐνίσχυσόν με διά τῆς Προνοητικῆς Δυνάμεώς Σου ἵνα Σέ δοξάζω καί ψάλλω, Σέ τόν Εὐσπλαχνον Κύριον σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ Πνεύματι εἰς τούς αἰῶνας. Σύ εἶ ὁ Παρακλήτωρ μου σὺν τῷ Πανυπερπολυευσπλάχνῳ Πατρὶ καί τῷ Παναγίῳ Παρακλήτῳ Πνεύματι ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐλέησόν με Κύριε καί συγχώρησόν μοι τόν καταθλιμμένον καί κεκακωμένον ψυχῇ καί σώματι. Σύ εἶ ἡ Χαρά καί τό Φῶς, ἡ Ἀνάστασις καί ἡ Ζωή, τό Ἔαρ καί τό Πάσχα ἡμῶν τό Εὐφρόσυνον. Σύ ἐπηγγείλω ὑμῖν τό: «οὐ μή σέ ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σέ ἐγκαταλείπω». Σύ εἶ Ὅστις κατῆλθες «ἕως Ἄδου ταμείων» ἀναζητῶν τό ἀπολωλός πρόβατον, τουτέστιν ἐμέ. Ἐλέησόν με Κύριε διά πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Σου Μητρός, τῆς Πανυπερευλογημένης Χαρᾶς Πάντων, δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σου Σταυροῦ τοῦ Ξύλου τῆς Ζωῆς, προστασίαις τῶν Τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ, πρεσβείαις τῶν

Ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καί Πάντων Σου τῶν Ἁγίων, Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ

Ὶτι καί ἄλλη εὐχή ἀπλουστέρα γιά τήν ἀπαλλαγή ἀπό τήν Κατάθλιψη καί τά ποικίλα ψυχολογικά νοσήματα.

Δέσποτα Πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Ἰατρέ τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἐλθέ καί θεράπευσον καί ἐμέ τόν ἀχρεῖον δοῦλον σου. Ἐμακρύνθην ἀπό Σοῦ. Ἐπλήγωσα τήν Ἀγαθότητα καί τήν Ἀγάπην Σου. Ἕμαρτον εἰς τόν Οὐρανόν καί ἐνώπιόν Σου. Πάσας τάς ἀνομίας διέπραξα. Ὅλος κείμαι

στερημένος πάσης ἀρετῆς καί ὑγείας. Τό σῶμα μου ἡσθένησε. Ἡ ψυχή ἐκακώθη. Τό πνεῦμα ἀδυνατεῖ. Ἡ βούληση ἐξετράπη. Τά πάντα συμπνίγονται καί πάσχουν ἐντός μου. Λύτρωσέ με Κύριε ἀπό αὐτόν τόν ψυχικόν πνιγμόν πού δικαίως βιώνω. Οἱ πολλές μου ἁμαρτίες τόν προξένησαν. Ἐγώ πταίω διά τήν τοιαύτην ἐρήμωσιν καί καταστροφήν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μου. Ὁ ἐγωισμός μέ ἐκυρίευσε. Ἡ

ἀμέλεια μέ αἰχμαλώτισε. Ἡ ἀκηδία μέ ἐνέκρωσε.
Συγχώρησόν μοι Κύριε καί θεράπευσον τήν ἀθλίαν
ψυχήν μου. Ἀπέλασον μακράν ἀπ' ἐμοῦ τό πονηρόν
πνεῦμα τό ἐμποιοῦν ἐν ἐμοί τοῦτον τόν ἀφόρητον
πνιγμόν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ἀπομάκρυνον
τό βάρος ἐκ τῆς καρδίας μου. Ἐλευθέρωσον ψυχή
καί σῶμα ἀπό τήν ἀκηδία, τήν ἀπόγνωση, τήν
νέκρωσιν. Ἐγώ αὐτοπροαιρέτως ἐνέβαλλον τήν
ψυχή μου εἰς ὅλα ταῦτα.

Συγχώρησόν μοι Κύριε τά πλήθη τῶν
ἀμαρτημάτων. Θεράπευσόν με ἀπό τά πλήθη τῶν
παθῶν. Κάνε Κύριε νά μήν σέ ξαναλυπήσω μέ
ἀμαρτίες καί πάθη ἐνεργούμενα ἐντός μου. Ἄρον ἀπ'
ἐμοῦ τόν κλοιόν τόν βαρύν τόν τῆς ἀμαρτίας.
Ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον.
Εἰρήνευσόν μοι Κύριε τήν ζωήν καί τήν ψυχήν.
Καθάρισόν με ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί
πνεύματος. Ὅπως δυνηθῶ ἐκφυγεῖν ἀπό τά πονηρά
πνεύματα τά ἐμποιοῦντα ἐμοί τό σκότος καί τόν
ζόφον καί τήν ἀπόγνωσιν καί τήν κόλασιν.
Ἀνόρθωσέ με ἀπό κλίνης ὀδυνηρᾶς καί στρωμνῆς
κακώσεως. Ἡ κατάθλιψις καί ὁ φόβος καί ἡ
αἰχμαλωσία στούς λογισμούς μου ἄς μή μέ
καταλάβουν ποτέ πλέον. Ἄν εἶναι αὐτό Κύριε τό δικό
Σου θέλημα. Ἔτσι ὥστε χαίρων καί ἀγαλλώμενος νά
Σέ δοξάζω καί νά Σέ ὑμνῶ καί νά ψάλλω τήν
Εὐσπλαχνία Σου νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας. Νά
δοξάζω καί τόν Πατέρα καί τό Πανάγιον Πνεῦμα,

τούς Παρακλήτορας πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς
τούς αἰῶνας.

Ἐλέησόν με Κύριε καί συγχώρησόν μοι τόν
καταθλιμμένον καί κεκακωμένον ψυχικῶς καί
σωματικῶς, Ἐσύ πού εἶσαι ἡ Χαρά καί τό Φῶς καί ἡ
Ἀνάστασις καί τό Πάσχα Ἡμῶν τό Εὐφρόσυνον. Ἐσύ
πού μᾶς ὑποσχέθηκες «οὐ μή σέ
ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σέ ἐγκαταλείπω». Ἐσύ ὁ Ὅποιος κατήλθες «ἕως
Ἄδου ταμείων» ἀναζητῶν τό
ἀπολωλός πρόβατον, τουτέστιν
ἐμέ. Ἐλέησόν με Κύριε διά
πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Σου
Μητρός, τῆς Χαρᾶς Πάντων καί
Πάντων Σου τῶν Ἁγίων, Ἀμήν.

Ἔτι καί ἑτέρα εὐχή:

Δέσποτα Πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με
καί καθάρισόν με ἀπό πάσης μελαγχολίας καί
ταραχῆς καί δειλίας. Ἀπάλλαξόν με ἀπό τοῦ ψυχικοῦ
πνιγμοῦ καί τῆς δαιμονιώδους θλίψεως, ἣν
αἰσθάνομαι ἐν τῷ σώματι καί ἐν τῇ ψυχῇ μου. Σύ εἶ ἡ
Χαρά ἡμῶν καί ἡ Ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς καί τῶν ἐν θαλάσση μακράν. Ἴλεως γενοῦ μοι
Δέσποτα ἐπί ταῖς ἁμαρτίαις μου. Ἄρον ἀπ' ἐμοῦ τόν
κλειόν τόν βαρύν τόν τῆς ἁμαρτίας καί τῆς
ἀπογνώσεως. Ἀπέλασον πάσαν μελαγχολίαν καί
ἀκηδίαν μακράν ἀπ' ἐμοῦ. Στερέωσόν με ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ Σῆ καί τῇ ἀκαταισχύντῳ ἐλπίδι καί τῇ ἀκραδάντῳ

πίστει τῇ εἰς Σέ, διά πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου
Σου Μητροῦς καί πάντων Σου τῶν Ἁγίων, Ἀμήν.

Ἱερομόναχος Σάββας Ἀγιορείτης

http://koinoniaagion.blogspot.com/2011/12/blog-post_21.html